

Vakantieverslag 7.

Zondag 11 juni

Als we wakker worden schijnt de zon al volop. Het heldere water dampt nog een beetje. Eric gaat nog even naar de bakker en komt terug met versgebakken stokbrood en heerlijke chocolade croissants. Een echt zondags ontbijt! Die bakkers hier verwennen hun klanten. Waar vindt je in Nederland nog een bakker die op zondag om 5 uur opstaat om zijn klanten zo'n heerlijk ontbijt te bezorgen? Ik zou het niet weten!

Aldus gesterkt gaan we vandaag 13 sluizen doen. Maar we beginnen met de tunnel van Foug, die 1110 meter lang is. De lamp is geïnstalleerd, en aan!!!, de boordverlichting aan, alles klaar! Als we bij de tunnel aankomen staat het licht op groen. Het is een kaarsrechte tunnel. We zien nog voor we binnen varen, het uiteinde. En de tunnel is verlicht. Niet zo, dat je er bij kan varen, maar er is een pad langs, dat door die lampen wordt verlicht. Zo varen is wel gaaf! Die dikke kilometer nemen we zonder problemen als we de tunnel uitkomen zien we gelijk de eerste sluis van vandaag. Deze brengt ons in een schutting gelijk 6,20 meter naar beneden. De lange lijnen dus maar. Maar wat gaat dat gemakkelijk. We liggen met de Maritiem in deze sluis, de Nehalennia mag in de sluis ernaast. We geven hier de apparaten af, waarmee we de sluizen konden bedienen. De volgende sluizen worden geactiveerd, als je de eerdere sluis uitvaart.

Met wat inschikken passen we net met de drie boten in de volgende sluizen. Ook nu moet de sluis bediend worden door het omhoog drukken van de handel. En dan zakt het water met een enorme snelheid. Zo gaan we door de 13 sluizen met een speels gemak. In totaal gaan we 33 meter naar beneden voordat we in Toul de haven in gaan. Toul is voor ons de laatste plaats aan het Marne Rijn Kanaal. Morgen nog 3 sluizen en dan varen we op de Moezel.

De temperatuur is vandaag hoog. 29/30 graden. Als we ons plekje in de haven hebben ingenomen, halen we de zonneschermen voor de dag. Een groot woord voor aan elkaar genaaide lakens. Nog niet vaak gebruikt, maar nu zeer efficiënt. En dan houden we siësta. Eten een broodje, lezen een boek en gaan om half vijf naar de Havenzanger.. die geeft ons de code van het sanitaire gebouw. Nu kunnen we eindelijk weer eens douchen. Natuurlijk voldoet een washandje, handdoek en een teiltje water ook, maar douchen is toch wel heel lekker! Schoon en opgefrist gaan we om half zeven op zoek naar een restaurant. Niet echt heel gemakkelijk. Er is veel gesloten. Maar de pizzeria is open! Dan dat maar. Binnen blijken ze nog best wat anders dan pizza te hebben en we eten heel lekker. Nog een ijsje toe en we wandelen wat door het stadje. Heel rustig, zelf wat saai. Is het aan de andere kant van de rivier beter? Dat kunnen we morgen wel ontdekken! Voor een kopje koffie/thee klimmen we nog even aan boord bij de Maritiem. En dan naar bed. Morgen gaan we met de trein naar Nancy, kijken wat daar te beleven valt. Tot dan!

Maandag 12 juni.

Wat een mooie dag, qua weer en qua invulling van de dag.

Om half tien verzamelden we ons op de steiger en wandelden we naar het station.

Dat blijkt niet meer dan vijf minuten hier vandaan te zijn. Alle tijd dus.

In het stationsgebouw koopt Rita aan het loket 6 kaartjes. Eerlijk vertelt ze dat het 4 seniorenkaartjes moeten zijn en 2 gewone. Maar bij het afrekenen blijkt, dat er 6 seniorenkaartjes zijn gegeven. Voor € 11,60 mogen we heen en terug naar Nancy.

De trein is superlux. Wat een ruimte in de tweede klas. Veel vierzities met een tafeltje er tussen en zelfs een half ronde bank. Binnen 20 minuten stappen we uit op het station van Nancy. We hebben allemaal trek in koffie dus duiken we een Ierse pub in. De koffie is lekker maar helaas, gebak hebben ze niet. Dan gaan we naar Place Stanislas. Stanislas was de schoonzoon van koning Lodewijk de vijftiende en werd gevraagd Nancy wat levendiger en toonbaarder te maken, na de puinhopen van dertigjarige oorlog. Nou, dat heeft ie echt gedaan. Wat een plaatje is het centrum, met als hart daarvan Place Stanislas. Een compleet symmetrisch plein, met op iedere hoek

prachtige, goud versierde toegangshekken. Niet om dicht te doen, zuiver voor versiering. Op alle gebouwen staan ornamenten en via de Arc de Triomph, jaja, ook hier, kom je dan weer op een prachtige toegangs laan naar weer een kasteel.

Het is er gezellig druk, heel veel jeugd. Nancy is een universiteitsstad, maar ook veel schoolreisjes, denken we. We wilden met het touristentreintje langs alle bijzondere gebouwen, maar dat is pas om 3 uur mogelijk. Dan gaan we maar lopen, het ligt allemaal zo dicht bij. Als we vinden dat we iets moeten eten, strijken we neer in een restaurant. Wel binnen, maar alle deuren staan open, dus lijkt het toch weer buiten. Wat eten we? Eric wil een tosti, dat lijkt ons allemaal wel, wat, maar de tosti is niet zoals bij ons, een dubbel broodje met kaas ertussen, nee, dit is een bord vol: een driedubbel, oranje gekleurd broodje met veel ham en veel kaas, daarbij nog lekkere "groenvoer", een wijntje erbij en koffie, toe. Nu kunnen we wel weer even. Direct om het centrum vinden we veel "art nouveau", lopende vort kunnen we daarvan nog heel veel zien. Bijzondere gebouwen, met torentjes en prachtige balkons.

Zo komen we weer bij het station en gaan we op de boot aan. De trein komt snel en we sporen door het prachtige land. We zien de rivier, waar we morgen weer op zullen varen.

Als we weer bij de boot zijn, drinken we eerst iets koels en dan gaan we boodschappen doen. We hebben een Spar en een Lidle ontdekt. De Spar is het dichtst bij, maar helaas is die op maandag gesloten. Dus belanden we bij de andere grootgrutter. Daar hebben ze wel zo'n beetje alles, wat op het lijstje staat. De rugzak is aardig vol.

Omdat we al een uitgebreide lunch hebben gehad, is soep met stokbrood en een toetje nu voldoende. We spreken 's avonds op de Nehalennia de tocht van morgen nog even door en gaan tevreden naar bed.

Dinsdag 13 juni

Vandaag dinsdag de 13e. Niet dat we daar in de praktijk bang voor zijn, het is tenslotte geen vrijdag. Om 09.00 uur willen we door de eerste sluis. Ik neem nog even de gelegenheid waar, onder de douche te gaan. Wie weet hoe het morgen weer is. Al ver voor negen uur worden diverse boten in de haven los gemaakt en gaan voor de sluis liggen. Na het wat te hebben afgewacht, doen wij dat ook maar. De Maritiem kan mee met een huurboot, met z'n drieën in de sluis is hier toch niet mogelijk. Net als het licht voor ons op rood/groen gaat, komt er uit de andere sluis een vrachtvaarder. Die heeft voorrang, dus wachten wij nog maar een schutting. De vrachtvaarder blijft wel heel lang in de sluis. Wat is er mis? We kunnen het niet zo goed zien, maar er lopen wel mannetjes in politie uniform op het schip. Zal de deur geraakt zijn, is dit wellicht de douane? We krijgen er geen antwoord op. Dan vaart de vrachtvaarder uit, maar de sluis gaat niet op groen voor ons. Nog wat langer wachten maar. Uiteindelijk praat Theo met een Hollander die op de kant staat. Hij zegt ons, dat we door de signalering moeten varen. Dat gaan we maar gauw doen. Zeg ik in het voorbij gaan, "je moet het maar weten hè". Zegt hij, "je kunt me ook iets vragen". Die wil blijkbaar belangrijk zijn! Nou, wij vinden het een patjakker!

Gauw de sluis in. Maar dan komen de geüniformeerde mannen ook bij ons aan de boot.

Controle! Nou, dat kan. Wat ons betreft is alles oké! Dachten we..... allereerst moeten we op alle sluisen in Frankrijk onze zwemvesten aan. Nou, die hebben we wel. We trekken ze te voorschijn maar dan komt het volgende: ze zijn te oud en al heel lang niet gecontroleerd. De brandblusser is, gelukkig, nog wel in orde, de papieren ook en hebben we het Franse vaarreglement aan boord? Neen. Als we dat hadden en zouden hebben gelezen, dan hadden we kunnen weten, dat deze zaken in orde moeten zijn.

We krijgen dus een aantal vette bekeuringen. 2 x geen zwemvest aan: 2 x € 68,00 2 x zwemvest te oud. 2 x € 68,00 1x geen reglement aan boord. Ook € 68,00 Nou wil hij ons wel wat matsen, hij schrijft totaal 2 bekeuringen uit. Zijn we in een klap € 136,00 armer. En direct betalen! Neen, we hebben geen pinaapparaat, dus graag cash! En het gekke is, de sluismeester draagt geen zwemvest en de heren zelf ook niet. We zijn dat gevecht maar niet aangegaan.

De sluismeester vindt het duidelijk heel beroerd voor ons, maar kan er helaas ook niets aan doen. Gebelgd varen we de sluis uit. Ik bel snel Jaap en Cobi om van onze ervaring te vertellen, en door te geven, dat ze bij de sluisen ook hun zwemvesten aan moeten.

Verder gaan we zonder problemen door de volgende twee sluisjes en komen dan op de Moezel. Wat is het water hier breed! De oevers zijn vrij vlak. En de drie grote sluisen, die we hier tegenkomen, enorm groot. De beroepsvaart gaat hier langs. Al is het niet druk. Sterker nog, we komen maar een vrachtvaarder met schroot tegen. Waarschijnlijk gaat die via dit Marne Rijn kanaal en het Canal des Ardennes naar de Sambre waar in Charleroi een grote schroot verwerkingsfabriek staat. De sluisen werken uiterst langzaam. We vallen we bijna bij in slaap. Komt ook door de zon, die hoog aan de hemel staat. Wat zijn we blij met dit weer. Ongekend. Heerlijk dat je, als je wakker wordt, zo weer in je korte broek kunt schieten!

Ons doel van vandaag is Pompey. Een stad vlakbij de vaarweg splitsing Nancy-Metz.

De Maritiem ligt al aan de steiger als we aankomen. We hebben elkaar genoeg te vertellen, en dat doen we bij een glaasje fris. 's Avonds gaan Theo en ik de wal even aan. Lopen een flink rondje door de stad en komen terug via het grote kerkhof, wat tegen de helling op ligt. Terug bij de boot drinken we koffie op de Joker en doen met Rita en Eric nog een keezje. Jaap en Cobi doen niet mee, hebben last van de darmen en gaan vroeg naar bed. Dat doen wij ook als het spelletje af is. De heren hebben weer gewonnen!

Woensdag 14 juni

We hebben geen haast vandaag. We maken pas om tien uur los. De eindbestemming ligt n.l. maar 25 km en twee sluisen weg, en we varen op groot water. Bovendien hebben we stroom mee, niet veel, maar toch...

Na het ontbijt maak ik eerst een flinke wandeling. Ik loop een slik langs de rivier en ga dan hogerop. De woonlagen bevinden zich hier boven elkaar, langs de bergwand. Veel straatjes in de lengterichting. Af en toe een flinke trap om de andere straat te bereiken. Ik ga een trap op, maar die komt in een bosachtig gebied. Ik neem een zijpadje, langs de achterkant van de huizen, maar dat loopt uiteindelijk dood. terug dus, verder de trap op en de volgende afslag. Ook hier loopt het dood. Nog weer hoger maar hier hetzelfde laken een pak. Dus alle trappen maar weer af. Zo'n drie kwartier later ben ik weer bij de Joker. We drinken een kopje koffie en maken ons klaar om te gaan.

Na 1 km. nemen we de afslag naar Metz. Dat is niet ons doel van vandaag, we gaan naar Pont a Mouzon. Rustig varen we de Moezel af. We komen wat vrachtvaarders tegen. De eerst sluis staat al open. We zakken hier zo'n 4,50 meter en het gaat best snel. Dan gaan we door een prachtig landschap. De rivier heeft veel bochten en na iedere bocht ontvouwt zich een nieuw, fantastisch panorama. Ook de tweede sluis van vandaag gaat moeiteloos.. Via de marifoon vragen we de schutting aan. Als er niet wordt gereageerd klimt Rita in de telefoon en dan is er zeker contact. Oui mevrouw. We Zetten de boel in werking. Tegen enen komen we in Pont a Mouzon aan. Een leuke haven en tevens camperplek. We liggen aan de gastensteiger en onder het bruggetje, dat d steiger met de wal verbindt, zit een zwaan op het nest. Ze/hij verblijft of verbloost niet, als er iemand over de brug loopt, terwijl de ruimte eronder minimaal is.

Na de lunch en de siësta, wat echt nodig is met deze warmte, 29 graden in de schaduw, gaan we het stadje bekijken. Het stadspan is omgeven door gebouwen, die allemaal arcadebogen hebben. Daar kan je uit de zon lopen en toch alles meemaken, kleine winkeltjes, restaurantjes met terrasjes in of uit de zon. En er is kermis op het plein. De muziek, de mensen en de blije kinderen maken het geheel heel levendig. Wij gaan een bezoek brengen aan het papier-maché museum. Nooit geweten, dat daar een hele industrie van is geweest. Wij "doen" evt. Iets met papier-maché voor een surprise o.i.d. Maar staan de mooiste dingen. Kleine spulletjes zoals, dienbladen, figuurtjes, maar ook meubilair en kaptafels en spiegelranden. Fantastisch. Het proces wordt er uitgelegd, weliswaar in het Frans, maar dankzij Rita en Eric kunnen we het allemaal volgen. Voordat een voorwerp in de winkel lag, had het zo'n 25 behandelingen ondergaan. De versiering,

schilderwerk, ingelegd met parelmoer enz. Werd nog weer diverse malen gelakt en dan was het klaar. Helaas, maar ook wel begrijpelijk, is deze industrie ten onder gegaan toen het plastic op de markt kwam.

Er is in het museum ook een tentoonstelling van de andere industrie bij Pont a Mouzon, het maken van rioleringsbuizen. Over de hele wereld werden ze aangelegd. In de eerste en tweede wereldoorlogen werd de fabriek geheel verwoest, maar daarna toch steeds weer opgebouwd. Het enige voordeel daarvan was, dat ze zo qua techniek steeds met hun tijd meegingen. De fabriek bestaat nog steeds.

Weer buiten hebben we nog even gezocht naar een winkel met computer apparatuur. De muis, die we aan boord hebben, laat het soms wat afweten. We hebben geprobeerd met kaas de spirit erin te houden, maar zonder resultaat. Helaas, we kunnen hem nog niet vervangen, geen computerwinkel in de buurt. We laten ons een koele ice tea goed smaken op een terras in/uit de zon en gaan daarna weer op boot aan. We hadden van de week in de Lidle Franse brie gekocht, maar die is te zacht om aan stukjes te snijden. Langer in de koelkast laten is niet verantwoord, als je die opentrekt komt de geur je steeds sterker tegemoet. We maken dus kaasfondue. Met stokbrood en een salade hebben we een heerlijke maaltijd. Koffie toe en een borreltje op de Nehallenia om de dag af te sluiten. Wie doe ons wat????!!!!

Donderdag 15 juni.

We slapen wat uit vandaag. We wachten even af hoe Jaap zich voelt, want die was ook gisteren, niet helemaal oké. Nu gaat het met Jaap weer prima, maar is Cobi niet helemaal tof. Maar we kunnen evengoed varen hoor, zegt de bemanning van de Maritiem. Eerst nog even naar het sophok. Ik ben wat te vroeg, het gaat pas om 08.00 uur open. Maar om die tijd is er niemand die het open doet. Dan komt er een Franse mevrouw. Voelt aan de deur en inderdaad, nog niet open. We hebben een "handen en voeten gesprek" en na enkele minuten voelt ze weer aan de deur. Ik denk direct, we hebben nog niemand gezien, dus is ie nog vast. Maar nee, er schijnt een tijdslot op te zitten en nu kunnen we er wel door. "C'est automatique," zegt de mevrouw. Alleen is blijkbaar de tijdstelling wat vertraagd. De Franse slag, denk ik. Na het ontbijt ga ik een wat lange wandeling maken door deze kant van Pont a Mouzon. Ook hier prachtige gebouwen, maar de reuring ligt toch wel over de brug!

Om tien uur maken we los en ook nu zijn we weer onder de indruk van alle natuurschoon. Het wordt steeds mooier op en aan het water. Buizerds vliegen hoog in de lucht of bidden boven een mogelijke prooi. Ook zwanen zijn hier in grote getale en een ooievaarsnest is bevolkt met 3 ooievaars. We passeren een kruispunt van de TGV. De kleuren zijn duidelijk, bordeaurood en grijs/crème. Helaas geen trein vandaag! 'T is machtig om te zien, zo'n snelle trein.

Als we achterom kijken zien we regelmatig Cobi achter het stuur zitten. Dat vinden we geen goed teken. Bij de sluis blijkt, dat Jaap zich helemaal niet goed voelt. Als we in Metz arriveren wordt het besluit genomen, de artsen in te schakelen. Eerst een telefoontje naar de eigen arts in Nederland. Die adviseert om gelijk actie te ondernemen. Bij de havenmeester vinden we een telefoonnummer van een arts. Helaas is die met vakantie. Rita vindt op Internet een tweede arts, heeft gebeld en ze kunnen gelijk terecht. Een taxi gebeld en met Rita en Eric als tolk stappen ze in. Bij de dokter blijkt Jaap zijn temperatuur zelfs 40 graden te zijn. Zij stuurt hem direct door naar het hospitaal. Dan begint er een procedure, die voornamelijk uit wachten bestaat. Bloed afgeven en onderzoeken, wachten op de uitslag, uiteindelijk een scan maken en het blijkt dat Jaap weer last heeft van galsteentjes, die zijn galbuis verstoppen. Jaap blijft een nachtje in het ziekenhuis en zal morgen om negen uur vervoerd worden naar een streekziekenhuis, waar de juiste apparatuur aanwezig is. Om half twee komen Cobi, Rita en Eric bij de joker aan. Daar is, zelfs op dit tijdstip, de koffie bruin. We praten de zaken door, maar kunnen nog geen vat krijgen op de situatie, voordat Jaap is geholpen. Het blijkt n.l., dat de Franse sluismeesters, samen met heel veel andere werknemers, een staking hebben afgekondigd, die 21-22 en 23 juni zal duren.

Daarbij komt, dat de sluisen op de Moezel wegens onderhoud op 25 juni dichtgaan. Dat zal tot 5 juli duren. We moeten het afwachten. Jaap zijn gezondheid gaat voor!

Eerst maar eens slapen.

Vrijdag 16 juni

Ook vandaag weer een dag van wachten.

Het gegeven, dat Jaap om negen uur naar het andere ziekenhuis zou gaan, was een mededeling met de Franse slag. Om elf uur was de situatie nog steeds hetzelfde. Om half twaalf belde Jaap zelf, dat hij in de ambulance zat. Een bezoek mocht wel direct komen. Dus gingen Cobi, Rita en Eric ook die kant op. Uiteindelijk is Jaap om zes uur geopereerd en was om half negen weer terug op de afdeling. Ondertussen hebben wij een gedeelte van Metz bekeken. Binnen een km. vindt je 6 kerken. De een nog grootser dan de andere. Het is gezellig druk in de stad. Vlak bij de haven is een prachtig park. De bomen staan in bloei, de lucht is zwaar van de geur, die de bomen afgeven. Dit is echt wel een stad! Heel veel dure kledingwinkels. En een heel groot winkelcentrum, 2 lagen onder de grond bevindt zich een enorme supermarkt. We dwalen door de stad en drinken een koppie in afwachting van berichten uit het ziekenhuis. Later worden we door Cobi volledig op de hoogte gebracht. Maar hoelang het herstel gaat duren is nog onbekend. Dus wachten we het maar weer af....!

Vakantieverslag 8

Zaterdag 17 juni

Wakker worden, douchen, broodhalen, het kan vandaag allemaal wat langzamer. Uiteraard blijven we vandaag in deze haven. Jaap belt dat het wel goed met hem gaat.

Na de koffie gaan we eerst naar de enorme supermarkt. Megagroot! En dat midden in de stad. We verwonderen ons over dat feit. Er zal ook wel ergens een groot parkeerterrein zijn. Maar we hebben het niet kunnen vinden. De supermarkt is in een groot winkelcentrum. Bij het naar binnen gaan moeten wij onze tas laten zien aan de mensen van de beveiliging. Er zitten meerdere ritsen in mijn tas, maar ze kijken maar in een vak. Schijnveiligheid, dus, ook bij het naar buitengaan door een andere deur, zien we geen beveiliging. Beetje raar!

Weer terug in de boot hebben we het mooiste zicht op het volgende tafereel: we hebben uitzicht op een brug, het talud ervan en een gedeelte van het park, wat erachter zit. Op een gegeven moment komen er drie dames aan, toevallig? allemaal gekleed in het zwart. Zij zoeken duidelijk een plekje, om een plasje te doen. Een heeft het snel gevonden, de anderen aarzelen nog wat. Dan gaat degene met de wijdeste jurk breed uit staan en lopen ze daarna weer weg. Nauwelijks twee minuten later herhaalt zich het tafereel, twee dames, ook zwart gekleed, met hetzelfde probleem en je gelooft het niet, vlak daarna nog twee. Jawel, ook in het zwart. Allen voelden zich niet bespied, maar zo zie je maar: overal zijn ogen!

We eten nog een broodje en gaan dan met Cobi in de taxi naar Jaap. We knopen een Engels praatje aan met de chauffeur, alleen kan hij niet met handen en voeten praten, tenminste, we hebben liever dat hij dat niet doet! Toch is de 20 minuten rijden zo snel voorbij. Jaap ligt nog aan allerlei "bedrading" maar gaat goed vooruit. Hij vermaakt zich met de verpleegsters, hoewel hij geen Frans spreekt en zij geen Nederlands. Toch is het contact prima en zorgen zij goed voor hem. Om half zes komen Rita en Eric met de bus naar het ziekenhuis en gaan wij, ook met de bus, terug. De bus is lang, komt om de tien minuten en rijdt altijd dezelfde route. Voor € 1,50 ben je in 20 minuten van het beginpunt naar het eindpunt van de lijn. In het centrum stappen we af en lopen door het park naar de boot.

De avond is warm, we kunnen tot laat buiten zijn. Morgen weer zo'n mooie dag.

Zondag 18 juni,

Helaas, geen stokbrood vandaag! We zijn er zo aan gewend geraakt, dat ook op zondag de bakker bakt, dat het gisteren niet in ons is opgekomen, extra brood te kopen. Door een stille stad loop

ik, op zoek naar een andere bakker, maar kan niets vinden. Ik kom langs de wildwater-kano baan. Ze zijn er flink aan het oefenen. Een mooi gezicht, maar ze gaan geregeld koppie onder. Dus niks voor mij!

Weer terug op de boot duik ik in de voorraadkist, leggen we een stroompje uit en bakken we ze zelf bruin. Ook heel lekker!

Na de koffie op de Joker besluiten we, weer in ploegen naar Jaap te gaan. Wij gaan eerst mee. Jaap doet het erg goed, het infuus mag eruit en we gaan samen naar de grote hal. Eten een ijsje en lopen nog even naar buiten. Dat is goed voor Jaap, heeft al vier dagen geen frisse lucht gehad. Weer op de kamer nemen Theo en ik afscheid. Cobi wordt straks weer meegenomen door Rita en Eric. Wij gaan met de bus naar het centrum en bekijken nog even het station. Van buiten mooi stoer, van binnen sober. Het staat wel in een wijk met meerdere mooie gebouwen. We drinken koffie op een terras en lopen daarna, ook weer door een park, naar de boot terug. Op de boulevard is het druk. De mensen vluchten met deze warmte graag onder de bomen. Ook op het water is het druk. Veel kanovaarders, waterfietsen, hengelaars. Heel gezellig! Nou ja, het kan ook anders: er passeert ons een stelletje(jongen en meisje) zij hebben geen haast met de waterfiets. Zij draaien de pedalen maar wat rond en kijken daarbij onafgebroken op hun telefoon. Zelfs zo, dat ze ongemerkt in het riet belanden. Communiceren ze nu samen via whatsapp? Bij ons ging dat wel anders, samen in een bootje. Zijn wij nu ouderwets? Liever wel dan.

Bij het roeicentrum op de wal, klinkt de muziek gezellig. Wij genieten mee.

Om negen uur komen onze medereizigers terug. We drinken dan nog een borreltje op deze goede dag. Om elf uur is de temperatuur nog steeds warm, maar wel prettig. We lopen nog even naar het begin van de haven, daar is het zicht op de verlichte kerk op het eiland mooi, maar het lijkt zo wel wat op Zweinstein, het studiecetrum van Harry Potter. We maken het wandelrondje af en gaan dan tevreden naar bed. Morgen komt Jaap hoogstwaarschijnlijk weer aan boord!

Maandag 19 juni.

Dat gaat dus vandaag effe niet door. Ze willen hem nog een dagje houden. Jammer voor Jaap, al is hij best te spreken over de behandeling en het verblijf in het ziekenhuis.

Voor ons is de dag een beetje als die van gisteren. We lopen wat door de stad, nemen de bus en gaan op bezoek bij Jaap, die gelukkig steeds vrolijker wordt. Het is behoorlijk warm vandaag. De bus brengt ons weer terug. Dat gaat snel, want over het hele traject is een busbaan. We slenteren weer door het park, langs de fonteinen en waterpartijen, die volop in de stad en het park aanwezig zijn. Onder de bomen is het prima uit te houden. Als we terug bij de boot komen, gaan we de blinding ophangen, maken de boeg nat, nemen een deken en leggen die nat op de kuptent en op de kajuit. Dat trekt al heel wat warmte weg. Maar het droogt ook snel. Theo besluit de slang er nogmaals op te zetten, maar vergeet dat alle ramen open staan. Ik voel me net een van de reddertjes, probeer snel een en ander dicht te doen, maar kan niet voorkomen, dat er toch wel wat gedweild moet worden. Gelukkig droog het zeer snel, met deze temperatuur.

Honger hebben we niet, maar een wrap met zalm gaat er toch goed in.

Verder houden we ons gemak. Als Cobi, Rita en Eric weer terug zijn, drinken we nog een glaasje. Om 11 uur maken we nog een stadswandeling, langs de verlichte gebouwen en kerken. Fantastisch om te zien en we koelen gelijktijdig lekker af. Zo zal het slapen wel weer lukken!

Dinsdag 20 juni

Vandaag is Morris jarig. Natuurlijk hebben we al een kaart gestuurd en zullen we vanavond even voor hem zingen via de telefoon. Je wordt tenslotte maar 1x 4 jaar!

Na de riante douche loop ik naar de bakker. Ik hoop voor de laatste keer in Metz. Want als het goed is komt Jaap vandaag weer naar de boot. De bakkersmadam zal me nog missen!

Om 10 uur komt inderdaad het bericht, dat Jaap het ziekenhuis mag verlaten. Cobi, Rita en Eric halen hem op. Wij zorgen voor een versierde boot en de koffie en thee. Om elf uur stappen ze uit de taxi. Daar was het lekker koel.(airco) maar hier in de volle zon is het nu al 33 graden.

Bij de koffie bespreken we wat mogelijk is. Jaap voelt zich goed genoeg om te gaan varen. Sturen kan hij zittend redden en als je vaart maak je je eigen wind. Alle ramen open! En willen we voor de blokkade van de Moezel af zijn, dan hebben we nog 300 km. te gaan. We zullen dan wel een paar mooie steden overslaan, maar wellicht is er vanaf Koblenz met de trein of de fiets nog wat terug te gaan. Want om nu , met deze hitte, 10 dagen stil te liggen is niet aantrekkelijk. Bovendien heeft Jaap het advies gekregen, zich over een maand te melden bij een ziekenhuis in Nederland, om zijn galblaas te laten verwijderen. De stand, die in zijn galbuis is geplaatst, moet er dan weer uit! We maken de boot klaar. Ik sta op het voordek als ik een luide knal hoor. Het komt vanuit het park aan de overkant. En ik zie een grote tak van een prachtig grote wilg met scheurend geluid naar beneden komen. Gelukkig kunnen de mensen die eronder zaken, op tijd weg komen. Natuurgeweld. Het zal wel door de droogte komen, denk ik.

Om half twee gaan we varen. We zullen stoppen in Thionville, dan zijn we 30 km en 4 sluizen verder. Het gaat best goed. Naast de grote sluizen zijn nog kleine sluizen, die voor de pleziervaart worden gebruikt. Na een oproep via de marifoon kunnen we de eerste sluizen zo invaren. Bij sluis drie gaat de sluis wel open, maar blijft het licht op groen/ rood staan. Dat betekent dat er wel bediend wordt, maar invaren mag dan nog niet. Wij nemen geen enkel risico, je hebt zo een bekeuring te pakken. Dan zien we de sluismeester hard lopend vanaf de grote sluis komen en inderdaad, nauwelijks een minuut later springt het licht op groen.

Het schutten gaat gemakkelijk, zo naar beneden. Een sluishaak is voldoende.

Dan varen we weer uit voor het laatste traject. Er staat hier meer industrie op de wal en voornamelijk zand, stenen, steenkool, grind e.d. Er passeert ons nu ook met regelmaat een vrachtaarder. Die willen, vooral in de bochten, de minste stroom voor de boeg hebben. Als ze willen dat wij ze stuurboord/stuurboord passeren, staat er blauw bord op de kajuit en wijken wij dus uit naar de andere kant van het vaarwater.

Dan komt de sluis van Thionville. Hier is geen kleine sluis meer naast, dus moeten we door de grote. Via de marifoon vraagt Rita om een schutting. Maar de sluismeester heeft niet zijn gezelligste pet op. " we denken toch niet dat hij voor die drie kleine bootjes die hele sluis gaat bedienen? We moeten maar wachten op een vrachtaarder, dan kunnen we gelijk mee"

Er is nog een vrachtaarder achter ons, dat kunnen we via de AIS op ons navigatiesysteem zien. Nu maar hopen, dat hij inderdaad door de sluis wil. Als hij nog ergens moet laden, dan zijn we de klos. We zoeken de schaduw op en kunnen wat lezen. Het schip heeft geen haast, dus wachten we bijna een uur, voordat we mee kunnen met de schutting. Vlak na de sluis kunnen we aanmeren bij wat steigers in de rivier. En in de schaduw, en dat is wel lekker nu. Er blijkt ook een verhuurbedrijf van waterscooters te zijn. Als we zitten te eten gaat er met grote snelheid een speedboot met waterskiër voorbij. De golven zijn heel vervelend. De soep gaat over de rand van de kom. Met fluiten trekt Theo hun aandacht. Uiteindelijk wordt de hint begrepen en hebben we verder geen last meer van ze. Het blijft lang warm vandaag. Maar slapen doen we even goed. Alle ramen blijven open en zo langzaam aan koelt het toch wat af. Tot morgen!

Woensdag 21 juni

De langste dag vandaag. Ook voor ons begint de dag vroeg. We hebben gisteravond afgesproken, om 08.00 uur te gaan varen. We willen tot Wasserbillig in Luxemburg komen. En onderweg nog tanken in het Luxemburgse Schwebsanger. Daar schijnt het goedkoop te zijn. Ook vandaag staan er 4 sluizen op ons programma. De laatste twee sluizen in Frankrijk gaan perfect. We worden op onze wenken bediend. We zorgen er allemaal wel voor, het zwemvest aan te hebben, voordat we de sluis ingaan.

Na sluis nr. 2 komen we gelijk de grens over. Hier is aan de ene kant van de Moezel Duitsland en aan de andere kant Luxemburg. Het plaatsje Schengen, bekend van het verdrag van eenheid in douaneregels tussen Frankrijk, Duitsland en de Benelux. Het is in de middle of nowhere. Het verdrag is getekend aan boord van een schip. De rivier wordt hier met de kilometer mooier. Er zijn prachtige boompartijen met daaronder de wijnvelden op de oever. Of het witte of rode zijn is nog niet te zien. Maar Moezelwijn is meestal wit, toch? In Schewbsanger gaan we tanken. 149 liter. En de prijs is aangenaam. Voor € 0,95 cent per liter zit het in de tank. Waar doen ze het van???!!!

Dan gaan we weer verder. Sluis Palzem is de eerste Duitse sluis. Eric belt op en vraagt hoe breed de boot is. 3,25 meter. Dan mogen we niet door de grote sluis, maar moettende de kleine gebruiken. Die is 3,30 meter breed. Te klein voor ons, de stootwillen kunnen dan niet eens blijven hangen. We gaan het toch maar proberen, willen geen bekeuring riskeren. Het is een zelfbedieningssluisje. Ik trek aan de handel en de sluis vult zich. Als ie vol is willen we invaren. Maar het is te smal. Als onze boeg nog maar tussen de deuren ligt, merken we al dat het niet gaat. We gaan terug! Dan maar door de grote sluis. Maar die is inmiddels met de Maritiem en de Nehallennia naar beneden geschut. Ik vraag om een schutting in de grote sluis. Hoezo, we zijn toch maar 3,25 meter breed? Dan moet het passen!,, zegt de sluismeester. Ik zeg dat we dat niet gaan doen. Nou, dan moeten we maar wachten op en groot schip, dan kunnen we mee. We moeten inderdaad bijna drie kwartier wachten. Je begrijpt, voortaan zijn we 3,40. Er zijn nog meer van die kleine sluisjes maar ons krijgen ze er niet meer in!

De andere schepen zijn aan de benedenwaartse kant van de sluis blijven wachten. Als wij tevoorschijn komen, achter het grote schip, proberen we de vrachtvaarder bij te houden en zo door de volgende sluis mee te kunnen. Maar we verliezen het contact.

Als we bij de volgende sluis komen ligt de vrachtvaarder er al in. Maar twee km. achter ons komt er nog een. We kunnen mee, maar wel met z'n drieën naast elkaar. Dat geeft geen problemen. In Wasserbillig zien we een mooie kade, waar we zeker kunnen afmeren. Helaas, geen plek voor ons. Het is een afmeerplek voor een rondvaartboot, die zo weer terug komt. 300 meter terug waren er wat plekjes aan een krikkemikkige steiger. Dan daar maar naar toe. Jaap is helemaal klaar met de dag. Hij wil alleen maar plat. Wij willen na het eten nog even het plaatsje in lopen. Helaas is het toegangshek naar deze steiger op slot. We kunnen en dus niet af. Dan nog maar een glaasje op de boot! Wel jammer, helaas hebben we deze reis, door de omstandigheden, geen voet in Luxemburg gezet. We komen vast nog wel eens terug !!!

Donderdag 22 juni

Ook vandaag hebben we weer z'n 50 km. voor de boeg. We hebben de te gane kilometers opgeknipt in aanvaardbare vaartochten. Vroeg starten, dan is de temperatuur nog aangenaam. Het kwik zal vandaag oplopen tot 38 graden!

De stop vandaag zal zijn bij Neumagen-Dhron. Zo'n 6 km. na de start passeerden we de Luxemburgse/Duitse grens. Een rood- witte paal markeert de plek. Nu is de wal aan twee kanten Duits.

We komen nu echt wel op een mooi stuk van de Moezel. Nu zien we waar dit gebied zo bekend om is. Eindeloze wijnvelden op de beide oevers. In allerlei patronen. Ook als er maar een klein stukje rots is waar wat op groeien kan, dan staan er wijnstokken! En er wordt hard gewerkt tussen de ranken. Je kunt ook merken dat het toerisme hier een grote plek inneemt. Heel veel campings op de oever, tenten, stacaravans en campers. Soort bij soort en strak in het gelid. De Duitse grondlichkeit! Veel cruiseschepen ook, die hun heen en weertje op de rivier varen. Het aantal havens is niet-echt groot, en ook niet allemaal even mooi, maar goed te doen. De eerste sluis van vandaag geeft geen oponthoud. We kunnen er zo in. De te varen trajecten tussen de sluizen zijn nu zo'n twintig tot dertig kilometer. Opschieters dus. We varen zo'n 11 km. per uur. Bij de tweede sluis moeten we een schutting wachten. De schipper op de vrachtvaarder vindt het niet prettig, een paar van die kleine bootjes in zijn kielzog te hebben. Te lastig met uitvaren van

de sluis, omdat hij dan met schroef en snelheid, rekening moet houden met ons. De volgende schutting dan maar. We kunnen gelukkig wachten onder een luiving van de Duitse rijkswaterstaat. Er staat allemaal materiaal, waarmee de sluisen en waterwegen kunnen worden onderhouden. En voor ons een goed zonnescerm, want oh, het is warm vandaag!! Als we varen komt er een warme wind door de kajuit, maar dat is nog altijd beter dan niets. Maar ons hoor je niet klagen. Weet je nog van al die regen, vorig jaar? Nou dan!

Om drie uur varen we de haven van Neumage binnen. Op de wal spotten we een restaurant. Schip vastgelegd en onmiddellijk naar het terras onder de bomen. Een groot koel drankje graag! Ter plekke besluiten we ook, hier te gaan eten vanavond. Hoeven we niet in die hete kombuis te staan.

Zogezegd zo gedaan. Nog even relaxen, lekker onder de koude douche geweest en heerlijk gegeten. We kunnen er weer tegen! Morgen schijnt het wat koeler te zijn. Ook goed. We laten alle ramen open en gaan tevreden slapen.